

STIJN STREUVELS.

Terwijl we het goede voornemen gemaakt hadden "Oostende en (in) de literatuur" voorlopig wat links te laten liggen, heeft de heer E. Smissaert ons in de verleiding gebracht. Ik kan niet nalaten even in te haken op wat hij schrijft in "De Plate" van januari '79 over de briefwisseling van Stijn Streuvels met Edward Vlietinck. In de "Kroniek van Stijn Streuvels" (Luc Schepens) wordt een en ander vermeld dat met Oostende of de kust te maken heeft.

- 1895. Vanaf 1895 is Streuvels in contact met boekhandel Vlietinck te Oostende, die hem met gemak van betaling hielp bij zijn literaire speurtochten, en voor wie hij nog vol lof is in 1946 (meer hierover in "Avelghem")p.218.
- 1896. 23 maart. Hij vraagt aan La Librairie J. Vlietinck te Oostende toezending "ter inzage" van "een toognummer" van de "Vrije Pers" ". Het kaartje is getekend Frans Lateur.
- 1923. juli. Hij brengt met zijn familie de zomer door aan de kust.
- 1934. juni. "Zeelieden en Zeevisscherij" verschijnt. Het is een vertaling van "Gens de mer et pêche maritime" (door René De Pauw).
- 1962. Huldiging van Streuvels in het Kursaal te Oostende. In zijn bedankingsbrief van 1 juni aan de burgemeester schrijft hij "De zeemeermin heeft reeds haar plaats gevonden, als zij nu maar haar steert niet begint te kwispelen ? Wat dan ?".

In 1936 kwam in een reeks van voordrachten die Streuvels hield in opdracht van het Ministerie van Onderwijs ook Oostende aan de beurt. Hij sprak in het Koninklijk Atheneum of in een andere middelbare school.

(vermeld in mémoires "Avelghem").

John GHEERAERT

TOEN STREUVELS IN MARIAKERKE "HET HUTJE BIJ DE ZEE" ZONG ...

In de meimaand van 1949 werd door het literair tijdschrift "Dietsche Warande en Belfort" in het "Hôtel du Parc" te Mariakerke bij Gaston Duribreux een literair week-end georganiseerd. De hotelhouder Duribreux deed zijn best om de ongeveer 80 deelnemers in zijn hotel en in de aanpalende pensions van de Aartshertogstraat onderdak te verschaffen. De meest bekende deelnemers waren Anton van Duinkerken, Stijn Streuvels en Ernest Claes. De 78 jarige Streuvels werd toen van het stuur van een "billekar" (Joos Florquin noemde het een "trapauto") gefotografeerd, terwijl hij met een stralende blik naar het meisje naast hem, zijn dochter Dina ("Prutske") keek.

't Volgend jaar kwamen ze in de lente weer naar Mariakerke afgezakt. De stemming was buitengewoon. Anton van Duinkerken bracht een parodie op Gezelle rond het thema van "het witloof" en hiëld een Redemptoristen-sermoen, terwijl Streuvels het lied "Het hutje bij de zee" zong.

Het drankverbruik van de batavierende schrijversbent werd wel wat in toom gehouden door priester Albert Westerlinck. Voor Willem Putman, alias Jean du Parc, kon dit waarschijnlijk weinig baten. Toen Putman bij het voorlezen uit zijn roman "Maria Goretti" even uitweidde over de drankzucht van de moordenaar van de heilige, werd hij plots onwel en viel bewusteloos.

Nadat de vrienden hem wat met water verfrist hadden, kwamen de levensgeesten snel terug. Putman keek verwonderd rond, vernam dat iemand hem water in de mond had gegoten en riep verontwaardigd "Geef me maar vlug een druppel". De hilariteit zal wel niet uit de lucht geweest zijn, want de aanwezigen wisten wel dat Jean du Parc méér verhalen schreef in de Kortrijkse "Bierkelder" dan thuis.

Op zaterdagavond trokken allen langs het strand vanuit Mariakerke naar Oostende, en ze bleven de hele nacht op zwier. Slechts 's morgens vonden ze de weg terug naar het "Hôtel du Parc", waar velen hun kater trachtten te verdrijven met een kop koffie. In het armtierig kerkje van Mariakerke volgden ze de eerste mis (1) Toen moest de viering "Vijftig jaar Dietsche Warande en Belfort" nog beginnen. Er werd veel voor-gelezen, veel gegeten en gedronken en er werd gewandeld op het strand in een heerlijke lentezon. 's Avonds was Streuvels plots met de noorderzon vertrokken. Zelfs Joos Florquin had geen afscheid van hem kunnen nemen. Ergens in Oostende had hij een afspraak met een pastoor. De geestelijke zou wel eens pastoor Devisschere kunnen geweest zijn die over een wijdvermaarde wijnkelder beschikte. Of was hij in de andere richting naar de pastoor van Raversijde ? Met twee "pastoors van den bloeienden wijngaard" in één stad, zal de keuze voor Frank Lateur wel niet zo eenvoudig geweest zijn ! (2)

John GHEERAERT

N.V.D.R.

- (1) Dat armtierig kerkje of het "Barakje" is afgebroken geworden toen men de nieuwe kerk heeft gebouwd.
- (2) Zou het niet eerder Kanunnik Ernest De Spot geweest zijn, die aan het H. Hartplein woonde, en die de auteur was van "Vlaamsche Zeevisschers" (1942) en "Een groot Westvlaming Seraphijn Dequidt, opvoeder en letterkundige" (1949) ? Streuvels had Dequidt als letterkundige goed gekend. In 1904 liet "De Vlaamsche Vlagge" een feestnummer verschijnen om Hugo Verriest te huldigen. Daarin verschenen ook bijdragen van Dequidt en Streuvels. Daar het boek van De Spot pas van de pers was, kon Stijn Streuvels met hem een afspraak gehad hebben. Daarbij was er geen pastoor in 1949 te Raversijde.

O. V.

OOSTENDS DRIEKONINGENFEEST

Ons Jubileumjaar werd op Driekoningendag plechtig ingezet door weer aan te knopen met een aloude lokale traditie "het trekken van den Coninck".

Voor de gelegenheid had de kring het Stadsbestuur, de Plaatscommandant en de Deken uitgenodigd, samen met de Kronykers van het geschreven, gesproken en beeldende woord. Na de "Coninckstaart" in 50 profijtelijke stukjes te hebben gesneden en bedeed trok onze Schepen van Openbare Werken, de heer Julien GOEKINT, zich met glans -voor het eerst weer sedert onnoemlijk veel jaren-" tot den Coninck" waarop hij dan ook prompt gekroond werd.

De belangstelling die de genodigden voor deze inzet tot ons Jubileumjaar opbrachten, alsmede de weerklank die de pers aan het gebeuren gaf is ons als Heemkundige Kring van en voor Oostende een hart onder de riem.

A. VAN ISEGHEM